

endelig Ordning, og det er selvfølgelig mit Ønske at faa dette Forslag forelagt paa saa tidligt et Tidspunkt som paa nogen Maade muligt. Kan det lykkes at faa det forelagt inden 15. December, saaledes som ønsket af det ærede Medlem Hr. Zahle, skal det ingen glæde mere end mig. Jeg erkender, at naar Lovforslaget skal gennemføres i den kommende Rigsdagssamling, skal det være forelagt paa omtrent det Tidspunkt, der er Tale om i Flertallets Forslag, den 15. Februar 1928, og derfor har jeg kunnet acceptere dette Forslag.

Det er en selvsagt Ting, at ved en endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold maa Ministeriet bestræbe sig til det yderste for at varetage Statens Interesser, og det maa man bestræbe sig for samtidig med, at det Pengeinstitut, der skabes til Afløsning af den nuværende Landmandsbank, bliver et solidt og sundt Pengeinstitut. De to Ting skulde gerne forenes, for hvis det ikke blev et solidt og sundt Pengeinstitut, vilde det ikke være af den Værdi for det danske Næringsliv, som en god Ordning af Landmandsbankens Forhold utvivlsomt vil være. Der er ingen Tvivl om, at kommer man til en god Ordning af dette Forhold, vil det være en Støtte for Næringslivet her i Landet, og derfor er det ogsaa af Betydning at naa dertil saa hurtigt som muligt.

Naar det ærede Medlem Hr. Stauning ikke mente, at der kom en eneste Dollar her til Landet gennem den Kassekredit, som Finansministeren bemyndiges til at optage i Henhold til det Ændringsforslag, Finansministeren har stillet, saa er dette jo ikke rigtigt, det ved det ærede Medlem udmærket godt. Selvfølgelig kommer der Penge til Landet og dermed altsaa Penge, som kommer dansk Næringsliv til gode. Det er jo kendt for den høje Rigsdag, at Staten har Tilgodehavender hos Landmandsbanken, som selvfølgelig maa indfries gennem denne Kassekredit, og det er jo ogsaa sandsynligt, at der herigennem kan betales noget tilbage til Nationalbanken af den Gæld, Landmandsbanken har hos denne Bank; disse Penge vil jo ogsaa komme dansk Næringsliv til gode. Imidlertid tilsigter den Kassekredit, der her er Tale om, først og fremmest at sikre Banken likvide Midler i den Tid, der kommer.

Jeg skal ikke komme ind paa en nøjere Omtale af de kortvarige udenlandske Laan, om hvilke der har været nogen Strid ogsaa indenfor Udvalget, disse Laan, som Banken har optaget og indfriet og optaget igen. Jeg mener, det er Laan, som en Bank *kan* optage, naar den skal skaffe sig likvid

Kapital. Det er fuldstændig rigtigt, det vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Zahle, at naar Landmandsbanken har kunnet gøre det i saa stort Omfang, som sket er, hænger det uden Tvivl sammen med, at Landmandsbanken er en statsgaranteret Bank, men det vil jo ikke sige, at Staten i de enkelte Tilfælde garanterer disse Laan, det er i Kraft af det lovmæssige Forhold, som nu en Gang er til Stede vedrørende Statens Garanti for Landmandsbanken.

Og med Hensyn til Indfrielsen af disse kortvarige Laan vil jeg gerne sige, at hvis disse Laan er dyrere end de Penge, som optages gennem Kassekredit, er det en Selvfølge, at de skal indfries, men jeg vil paa den anden Side sige, at hvis de kortvarige Laan, som Banken optager, kan optages eller fornyes paa Vilkaar, som er fordelagtigere end Vilkaarene for Kassekredit, maa der ske en rent forretningsmæssig Overvejelse fra Bankens Side. Og jeg mener ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Zahle ønsker det, at Banken derved, at Staten optager denne Kassekredit, skal være forpligtet til at tilbagebetale *alle* sine udenlandske Laan. Hvis de kan optages eller fornyes paa billigere Vilkaar, mener jeg, at det er forretningsmæssigt og bankmæssigt rigtigt at gøre det. Men det er en selvsagt Ting, at naar Staten optager noget paa Kassekredit og stiller det til Raadighed for Landmandsbanken, skal Staten holdes fuldstændig skadesløs for sine Udgifter, og det uden Hensyn til, om Staten optager den hele eller kun en Del af Kassekredit; Staten skal holdes skadesløs af Banken for de samlede Udgifter ved Optagelse af Kassekredit.

Jeg takker for de gode Ønsker, som er udtalt for Arbejdet baade af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem Hr. Pitzner, og jeg skal sige til dem og andre Medlemmer af det høje Ting, at ikke blot jeg som Handelsminister, men enhver Handelsminister, som faar med Ordningen af disse Forhold at gøre, har Brug for alle gode Ønsker for at naa til et godt Resultat, det beder jeg den høje Rigsdag være forvisset om, det er slet ikke nogen let Opgave hverken for den ene eller for den anden. Og hvad enten det Forslag, som jeg har forelagt, gennemføres, eller det gennemføres paa den her foreslaede ændrede Maade, skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at jeg ser det aldeles ikke under Synspunktet en hel eller en halv Sejr eller Nederlag, men jeg ser det som et Skridt, om end kun et lille Skridt, paa Vejen hen imod en Ordning af dette for vort Samfund ganske overordentlig vigtige Forhold.